

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8523010046
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8523010046.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. júla 2023 v trestnej veci obž. A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/10/2023 zo dňa 28. apríla 2023, takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Stará Ľubovňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. apríla 2023 uznesením pod sp. zn. 8T/10/2023 podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku postúpil vec obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/X, B., E. F. G., stíhaného podľa obžaloby Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa pod Pv 361/22/7710-27 zo dňa 17.2.2023 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že po tom, čo dňa 10.7.2022 v čase medzi 14.00 hod. až 15.00 hod. v altánku na dvore rodinného domu na adrese D. XXX/X, B., E. F. G., fyzicky napadol svoju manželku H. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. XXX/X, B., čomu predchádzala slovná hádka, a to tak, že ju chytil jednou rukou za tričko pod krkom a dvakrát ju svojou rukou sotil o roh steny na dome, počas čoho jej vulgárne nadával, tiež ju opľul, čím jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, presne nezisteného dňa v mesiaci september 2022 v poobedňajších hodinách v rodinnom dome na adrese D. XXX/X, B., v kuchyni uvedeného domu pri plynovom sporáku po predchádzajúcej hádke ohľadom peňazí, jej vulgárne nadával a potom zobral z kuchyne nôž asi s 15 cm dlhou čepeľou a 10 cm umelou rúčkou čiernej farby a jednou rukou ju chytil pod krk a za tričko a druhou rukou jej priložil tento nôž ku krku, čím jej spôsobil dve malé ranky na krku a počas toho jej povedal, že „teraz ťa zadusím, musíš zdochnúť pred mojimi vlastnými očami“, čím u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky aj uskutoční, Okresnému úradu Stará Ľubovňa, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by sa mal prejednať ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť prokurátor, ktorú neskoršie po rekapitulácii výrokovkej časti napadnutého uznesenia a k tomu prislúchajúceho odôvodnenia, písomne odôvodnil tým, že poškodená popísala okolnosti spáchania skutku tak ako sa skutočne stal, aj keď

svedkom nebezpečného vyhrážania z mesiaca september 2022 neboli ďalšie osoby, čo vyplýva z toho, že výpoveď poškodenej o agresivite obžalovaného z oslavy jeho 60-tyky dňa 10.07.2022 je podporovaná aj ďalšími svedkami, ktorí potvrdzujú, že došlo k agresívnemu správaniu sa obžalovaného voči poškodenej. Z toho vyplýva, že obžalovaný už s poukazom na fyzické napadnutie svojej manželky dňa 10.07.2022, sa nešťítal opätovne sa správať agresívne voči svojej manželke aj v septembri 2022, kedy sa jej mal vyhrážať zabitím. Je potrebné poukázať na to, že poškodená pravdivo popisovala, že jej manžel v zásade nepožíva alkoholické nápoje, pričom ani v čase spáchania skutku v mesiaci september 2022 nebol pod vplyvom alkoholu, len na svojej oslave používal alkoholické nápoje, čo aj sám priznal, pričom aj ďalší svedkovia, ktorí sa zúčastnili tejto oslavy, uviedli, že každý požíval alkoholické nápoje na tejto oslave. Z toho tiež vyplýva, že poškodená nemá sklony k prekrúcaniu skutočností a vymýšľaniu si, čo je podporované aj tvrdením poškodenej o incidente s obžalovaným týkajúcom sa odložených peňazí. Naopak, výpoveď obžalovaného možno v kontexte ďalších vykonaných dôkazov, vyhodnotiť ako účelovú, so snahou javiť sa v lepšom svetle a bagatelizovať svoje agresívne správanie voči manželke. V kontexte spomenutého agresívneho správania sa obžalovaného, strana obžaloby poukázala aj na jeho odsúdenie v minulosti, za čo bol obžalovaný odsúdený v roku 2006 Okresným súdom Prešov, čo svedčí o jeho sklonoch k agresivite. Vzhľadom na uvedené má prokurátor za to, že sa obžalovaný dopustil spáchania skutku tak ako mu to bolo kladené v obžalobe. S poukazom na tieto skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Prešove podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výroku o postúpení vecí, ako aj konanie jemu predchádzajúce, a aby podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora vyplýva, že tento trvá na svojej nevine, tak ako vypovedal na hlavnom pojednávaní. To čo vypovedala manželka, sa nestalo a nechce sa javiť v lepšom svetle, je stále ten istý. Keď požiadal o dôkaz alebo foto, nič mu nebolo ukázané a ani vyšetrovateľ nepožiadaval pri nakrúcaní videa, aby si poškodená dala dole šatku, aby bolo vidieť bodné alebo rezné rany. Aj I. J. vylúčil tam nejaké poškodenie, preto sa taký skutok ani nestal. Tiež rozoberá svoje dávne odsúdenie. Uvádza aj to, že sa mu ozvala manželka, ktorá mu povedala, že ľutuje, že to spravila a že bola navedená inou osobou a že začala znovu navštevovať psychologičku a chce sa vrátiť domov k nemu. Chce všetko stiahnuť späť ale nevie ako. Je viac ako 20 rokov závislý na liekoch a vysokých dávkach inzulínu a nie na alkohole, ktorý mu môže byť ukradnutý. Ďakuje za pochopenie a skoré ukončenie a očistenie jeho osobnosti.

Krajský súd na podklade tejto sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba – okresný prokurátor a to včas, avšak táto nie je dôvodná.

Je potrebné konštatovať, že okresný súd na hlavných pojednávaniach vykonal celé procesnými stranami navrhované dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora, pričom obžaloba sa ani v rámci konania o opravnom prostriedku vykonania ďalších dôkazov nedomáha. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Zabezpečené dôkazy boli okresným súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú odrazom výsledkov dokazovania, s ktorými sa krajský súd stotožnil a tieto považuje za správne a z dôvodu neopakovania tam uvedených skutočností v celom rozsahu naň odkazuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje podrobné odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa prvostupňový súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Na podklade uvedenej dôkaznej situácie v odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd ustálil, že v danom prípade vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že na oslave 60. narodenín obžalovaného došlo ku konfliktu. Okresný súd ale uviedol, že vymedzenie konania obžalovaného podľa skutkovej vety obžaloby ani nenapĺňa znaky prečinu nebezpečného vyhrážania (chýba tam vyhrážka smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť u

poškodenej dôvodnú obavu o jeho život či zdravie, keďže toto konanie malo smerovať iba k fyzickému napadnutiu) a jednak z vykonaného dokazovania nebol preukázaný ani priebeh deja tak, ako je popísaný v obžalobe. V tomto smere na hlavnom pojednávaní stáli proti sebe na jednej strane tvrdenia poškodenej v jej výpovedi a na druhej strane výpovede svedkov K. F. a F. F.. Kým poškodená vo svojej výpovedi dňa 16.11.2022 uvádzala, že ju v deň oslavy mal obžalovaný búchať o murovaný chlievik, podľa obžaloby ju mal obžalovaný búchať o roh steny domu. Už v tejto okolnosti je rozpor, na ktorého odstránenie nebol zo strany prokuratúry navrhnutý žiaden dôkaz. Pokiaľ ide o výpovede vyššie uvedených svedkov F., tak títo popísali iba chytenie poškodenej zo strany obžalovaného za zápästie, resp. za tričko pod krkom a vulgárne nadávky zo strany obžalovaného, avšak popreli iné fyzické napádanie zo strany obžalovaného, pričom podľa týchto svedkov toto správanie obžalovaného bolo reakciou na správanie sa poškodenej, ktorá po svedkyňi K. F. hodila plechovku piva a 2 štamperlíky. Tento rozpor priebehu tejto časti skutkovej vety zotrval aj po vykonanom dokazovaní, ktoré strany navrhli. Navyše podľa prvostupňového súdu k tejto časti skutkovej vety je ešte potrebné uviesť, že výpoveď poškodenej po vznesení obvinenia bola do určitej miery zmätočná, resp. nebolo počas jej výpovede upresnené ďalšími otázkami, ako prebiehal celý incident. Podľa výpovede poškodenej mala zobrať alkohol a odísť s ním z altánku do obývačky rodinného domu, kde sa zamkla, pričom počula, ako na ňu v altánku obžalovaný vulgárne nadáva (nie je zrejmé, či tomu tak skutočne aj mohlo byť, keďže z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, ako ďaleko je rodinný dom od altánku a či pri zamknutí sa v dome mohla skutočne poškodená počuť nadávky). Podľa výpovede poškodenej malo následne dôjsť k bitke, ale z výpovede poškodenej nie je možné zistiť, v ktorej časti domu či pozemku pri dome k napadnutiu došlo, keďže o tom, že došlo ku bitke, sa vyjadrovala v priebehu popisu udalostí daného dňa 4-krát (ako prišla do obývačky s alkoholom a začala tá bitka; potom jej obžalovaný vulgárne nadával a tak začala tá bitka; potom mu povedala, že zavolá policajtov, na čo jej zase vulgárne nadával a v tom začala tá bitka; a nakoniec poškodená uvádzala, že obžalovanému povedala niečo na adresu návštevy (Smrekovcov) a potom ju začal biť). Medzi tým mali vyprevať švagrinú s deťmi (vychádzajúc z jej predošlej výpovede zrejme mala na mysli L. M. N., manželku synovca obžalovaného, keďže s deťmi tam boli podľa vykonaného dokazovania len oni), čo je však v rozpore s tým, čo uviedla L. N., keď podľa jej vyjadrenia odišli okolo 15:00 hod. a počas doby ich návštevy žiaden konflikt medzi obžalovaným a poškodenou nenastal. Vychádzajúc z vyjadrenia L. N. potom nesedí ani čas uvedený v obžalobe, kedy malo k napadnutiu dňa 10.7.2022 dôjsť (t.j. medzi 14:00 až 15:00 hod.).

Súd prvého stupňa vo vzťahu ku druhej časti skutkovej vety týkajúcej sa vyhrážok obžalovaného na adresu poškodenej s nožikom v ruke, ktorá časť skutku by v prípade preukázania mohla napĺňať znaky žalovaného prečinu, konštatoval, že ku tomuto skutku malo dôjsť iba za prítomnosti obžalovaného a poškodenej. Pokiaľ ide o dôkaznú situáciu v danom prípade, v tejto časti skutku ide o tvrdenie obžalovaného proti tvrdeniu poškodenej, keď obžalovaný poprel, že by sa manželke vyhrážal s nožom, kým podľa poškodenej po hádke ohľadne peňazí, ktoré chcel obžalovaný použiť na vyplatenie exekúcie (hádku potvrdil aj obžalovaný), k nej prišiel s nožom a vyhrážal sa jej, že zdochne pred jeho očami, pričom jej spôsobil na krku zranenia, ktoré ukazovala doktorovi. Ak pokiaľ ide o popis tejto časti skutkovej vety, je okresný súd toho názoru, že výpoveď poškodenej z prípravného konania po vznesení obvinenia je do určitej miery zmätočná a nebol kladenými otázkami ujasnený priebeh okolností pred či po skutku, ktorý popisovala poškodená. Poškodená totižto popísala, že zranenia ukázala doktorovi, s ktorým komunikovala ohľadne manžela, potom odišla do obchodu, kde sa porozprávala so susedou a potom prišla domov, kde začal ten cirkus ohľadne peňazí a potom ju obžalovaný pichol nožom (čl. 81 prvý odsek). Z takto uvádzanej postupnosti okolností tejto časti skutku potom nemohla poškodená ukázať zranenia lekárovi, ak k nim malo dôjsť až po tom, ako od neho odišla. Ošetrojúci lekár poškodenej vo svojej výpovedi si pritom nepamätal, že by mu poškodená spomínala, že ju manžel mal napadnúť nožom, taktiež mu neukazovala poranenia, ktoré jej mal týmto spôsobiť. Podobne suseda - svedkyňa A. M. B. uviedla, že jej poškodená ukazovala krk, ale určite na krku nemala žiadne rany, pričom toto jej mala ukazovať po oslave šesťdesiatky obžalovaného. Poškodená pritom uvádzala pri svojom výsluchu po vznesení obvinenia, že po útoku ešte išla k susede I. a hovorila jej Vierka utekaj, čo tiež vzbudzuje pochybnosti, ku komu vlastne išla a čo tam robila, keďže svedkyňa A. M. B. nepotvrdila, že by videla nejaké zranenia na poškodenej, pričom krk jej mala poškodená ukazovať niekoľko dní po oslave narodenín obžalovaného, nie v novembri, kedy ich svedkyňa stretla na cintoríne a obžalovaný s poškodenou na ňu pôsobili, akoby bolo všetko v poriadku. Výpoveď poškodenej teda nepotvrdili svedkovia, na ktorých odkazovala pri svojej výpovedi. Hodnovernosť poškodenej je pritom určitou zmätočnosťou jej výpovede a vyššie uvedenými výpoveďami všetkých vo veci vypočutých svedkov znižovaná (navyše napr. v trestnom oznámení uviedla, že manžel jej len nadáva, ale okrem týchto 2

incidentov ju inokedy fyzicky nenapadol, ani sa jej nevyhrážal, ale po vznesení obvinenia už udávala, že ju stále bil, musela odísť od neho a vyhrážal sa jej). Za týchto okolností nebolo vykonaným dokazovaním bez rozumných pochybností preukázané, že by ku skutku spočívajúcom vo vyhrážkach zo strany obžalovaného smerom ku poškodenej s nožom v ruke malo skutočne dôjsť. Naopak z vyššie uvedených okolností prípadu a záverov vyvedených z vykonaného dokazovania, ako sú popísané vyššie, je zrejmé, že v danej veci existujú závažné pochybnosti, že reálne došlo k tomuto skutku spočívajúceho vo vyhrážaní sa poškodenej a že by tohto konania reálne mal dopustiť obžalovaný. V tejto súvislosti prvostupňový súd dodal, že nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento je trestným činom a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné vykladať tieto v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani prípadný vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok rozsudku. Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že v tejto časti skutkovej vety kladúcej obžalovanému za vinu vyhrážanie sa poškodenej smrťou s nožom v ruke je potrebné aplikovať zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ktorej aplikácia prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne posúdenie stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti okresný súd dospel k záveru, že pri žalovanom skutku nejde o trestný čin (v prvej časti skutkovej vety preto, že fyzické napádanie bez vyhrážok nenapĺňa objektívnu stránku prečinu nebezpečného vyrážania a v druhej časti skutkovej vety ohľadne vyhrážania z dôvodu nepreukázania, že došlo ku konaniu uvedeného v obžalobe zo strany obžalovaného). Keďže však prvostupňový súd vykonaným dokazovaním (najmä výpoveďami poškodenej a svedkov K. F. a F. F.) mal preukázané, že pokiaľ ide o incident pri oslave narodenín obžalovaného (t.j. o prvú časť konania popísaného v skutkovej vete obžaloby, ktorú však bude potrebné upraviť podľa výsledkov dokazovania), došlo medzi obžalovaným a poškodenou k vulgárnym nadávkam zo strany obžalovaného na poškodenú, túto časť skutku je možné prejednať ako priestupok a preto v zmysle § 280 ods. 2 Trestného poriadku vec postúpil.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu sa stotožnil z vyššie uvedeným záverom okresného súdu. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že ustanovenie prečinu nebezpečného vyrážania podľa § 360 Tr. zákona poskytuje trestno-právnu ochranu pokojnému občianskemu spolužitiu pred jeho hrubým narušením a to konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy. Či ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu, je nutné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu. Je potrebné brať do úvahy povahu vyhrážky, porovnať fyzické a povahové vlastnosti páchatela s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, ich vzájomný vzťah a podobne. Pod dôvodnou obavou je potrebné rozumieť vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, vyhrážanie však musí byť objektívne spôsobilé vzbudiť takúto dôvodnú obavu, preto nie je nevyhnutné, aby u poškodeného skutočne vznikla dôvodná obava uvedeného charakteru. Taktiež je potrebné skúmať, či vyhrážanie bolo doprevádzané chovaním, ktoré ilustrovalo odhodlanie páchatela vyhrážky splniť (napr. vyhrážka usmrtením alebo spôsobením ťažkej ujmy na zdraví doprevádzaná šermovaním noža či zdvihnutím inej zbrane) a z tohto bude potom možné vyvodiť, či vyhrážka bola spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu. Podľa názoru krajského súdu znak spočívajúci vo vyhrážaní obžalovaného nie je možné obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia a jeho spôsobilosť resp. nespôsobilosť vzbudiť dôvodnú obavu, ale je potrebné ho vykladať aj v spojení s ďalším konaním a prejavmi obžalovaného, ktoré by potom bolo, resp. nebolo možné vnímať ako vyhrážky spôsobilé vzbudiť u poškodeného takúto obavu.

Správne a zákone okresný súd pritom vyhodnotil dokazovaním zistený skutkový stav veci jednak vo vzťahu ku časti konania, ktoré sa udialo 10.07.2022, ktoré nenapĺňa všetky znaky žalovanej kvalifikácie skutku ako prečinu nebezpečného vyrážania, ako aj udalosti, ktorá sa mala udiať niekedy v mesiaci september 2022. Krajský súd podotýka, že pre odsúdenie musí byť jednoznačne preukázané, že sa skutok stal, že je trestným činom a že ho spáchal práve obžalovaný, ktorý je zaň trestne zodpovedný. Naproti tomu pre oslobodenie obžalovaného nie je potrebné mať preukázané, že nespáchal žalovaný skutok, ale stačí, ak nie je preukázané, že taký čin spáchal práve on. Podľa odvolacieho súdu orgány činné v trestnom konaní (polícia, prokuratúra) nepredložili dostatok takých dôkazov, ktoré by súdu

umožňovali jednoznačne konštatovať, že skutok uvedený v obžalobe vykazuje všetky znaky súdeného prečinu a z nej vyplývajúcu trestnú zodpovednosť obžalovaného.

V predmetnej veci orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku, keď nezabezpečili relevantné a procesne spôsobilé dôkazné prostriedky, ktoré by preukazovali naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku totiž vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklučujú možnosť iného alebo opačného záveru. Prokurátor ako žalobca jednoznačne neunesol dôkazné bremeno a vôbec nereagoval na vzniknutú dôkaznú situáciu, a to nielen v prípravnom konaní, ale ani v konaní pred súdom.

Krajský súd je preto toho názoru, že je na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

Odvolačný súd ani po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich možných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo (teda bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že dokazovaním ustálený skutok vykazuje všetky obligatórne náležitosti ako po objektívnej tak aj subjektívnej stránke žalovaného trestného činu. Z popísanej dôkaznej situácie vyplýva, že na jednej strane stojí osamotená výpoveď poškodenej H. B., ktorú nepotvrdzujú ani ňou uvádzaní svedkovi (napr. poranenia nožom mala ukazovať svedkyňa A. B. a všeobecnému lekárovi A. J., čo oni popreli, resp. nič nevideli) a na druhej strane výpoveď obžalovaného, pričom vo väčšej miere zhodný priebeh udalostí zo dňa 10.07.2022 potvrdzujú svedkovia K. F. a F. F. (teda vulgárne nadávky zo strany obžalovaného na poškodenú, rozchádzajú sa ale, či ju mal obžalovaný chytiť za zápästie, alebo chytiť za tričko pod krk), teda sa jedná o situáciu „tvrdenia proti tvrdeniu“. Existencia rozporov medzi jednotlivými dôkazmi či skupinami dôkazov nie je neobvyklá, pokiaľ však nie je možné jednoznačne určiť, ktorá z variant skutkového stavu odpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť variantu pre obžalovaného najpriaznivejšiu.

K jednotlivým odvolacím námietkam okresného prokurátora, pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov krajský súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na podklade štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Podstatou podaného opravného prostriedku je totiž snaha prokurátora dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky strany obžaloby dospel k odlišným právnym záverom, než aké urobil prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol prvostupňovým súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bolo vo veci aj zákonne rozhodnuté a preto sťažnostný súd na tomto mieste upriamuje pozornosť prokurátora na vyššie uvedené skutočnosti. Nie je ani dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku skutočnosť, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie neviny, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného. Správne pritom poukázal okresný súd na jednotlivé rozpory jednak vo výpovedi samotnej poškodenej ako aj na výpovede ďalších svedkov (A. B. a A. J.), ktorí nepotvrdzovali ňou udávané skutočnosti, aj napriek tomu, že im o týchto okolnostiach hovorila, resp. im zranenie, ktoré jej mal spôsobiť obžalovaný nožom, podľa jej udania aj ukazovala. Aj podľa názoru krajského súdu došlo k tak výraznému naštreniu hodnovernosti výpovede poškodenej, ktorú navyše nepodporoval už žiaden iný dôkaz, že bolo na mieste použiť zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach prospech obžalovaného. Keďže vznikli nejasnosti v priebehu skutkového deja a z vykonaného dokazovania v danom prípade nevyznievajú ďalšie také dôkazy, ktoré by jednoznačne a bez pochybností vytvorili ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez odôvodnených pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný A. B.

spáchal skutok kladený mu obžalobou za vinu, bol aj krajský súd povinný postupovať v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obvineného.

V tejto súvislosti odvolací súd ešte poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, ako je tomu v tomto prípade. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku správne, logicky, veľmi podrobne a argumentačne presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Všetky vykonané dôkazy prvostupňový súd náležite, jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval sťažnosť okresného prokurátora za nedôvodnú a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľný

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.